

21. Aristote Metaph. B 4. 1001 b 7 ἔτι εἰ ἀδιαίρετον αὐτὸ τὸ ἓν, κατὰ μὲν τὸ

5 Ζήνωνος ἀξίωμα οὐθὲν ἂν εἴη. ὁ γὰρ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ποιεῖ μείζον μηδὲ ἔλαττον, οὐ φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων, ὡς δηλονότι ὄντος μεγέθους τοῦ ὄντος· καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν· τοῦτο γὰρ πάντη ὄν. τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὲν προστιθέμενα ποιήσει μείζον, πῶς δ' οὐθὲν, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμὴ στιγμὴ δὲ καὶ μονὰς οὐδαμῶς.

Simpl. Phys. 97, 13

10 ἡπόρει δὲ ὡς ἔοικε διὰ τὸ τῶν μὲν αἰσθητῶν ἕκαστον κατηγορικῶς τε πολλὰ λέγεσθαι καὶ μερισμῶ, τὴν δὲ στιγμὴν μηδὲ ἓν τιθέναι· ὁ γὰρ μήτε προστιθέμενον αὖξει μήτε ἀφαιρούμενον μειοῖ, οὐκ ᾤετο τῶν ὄντων εἶναι. Idem. 99, 10 ἐνταῦθα δέ, ὡς ὁ Εὐδημὸς φησι, καὶ ἀνήρει [Zenon] τὸ ἓν <τὴν γὰρ στιγμὴν ὡς τὸ ἓν λέγει>, τὰ δὲ πολλὰ εἶναι συγχωρεῖ. ὁ μέντοι Ἀλέξανδρος καὶ ἐνταῦθα τοῦ

15 Ζήνωνος ὡς τὰ πολλὰ ἀναιρῶντος μεμνησθαι τὸν Εὐδημον οἶεται. «ὡς γὰρ ἰστορεῖ <φησίν> Εὐδημὸς [fr.5], Ζ. ὁ Παρμενίδου γνώριμος ἐπειράτο δεικνύναι ὅτι μὴ οἷόν τε τὰ ὄντα πολλὰ εἶναι τῷ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς οὖσιν ἓν, τὰ δὲ πολλὰ πλῆθος εἶναι ἐνάδων». καὶ ὅτι μὲν οὐχ ὡς τὰ πολλὰ ἀναιρῶντος τοῦ Ζήνωνος Εὐδημὸς μέμνηται νῦν, δηλὸν ἐκ τῆς αὐτοῦ λέξεως· οἶμαι δὲ μηδὲ ἐν τῷ Ζήνωνος βιβλίῳ τοιοῦτον

20 ἐπιχείρημα φέρεσθαι οἷον ὁ Ἀλέξανδρός φησι. Philop. Phys 42, 9 Ζ. γὰρ ὁ Ἐλεάτης πρὸς τοὺς διακωμωιδούντας τὴν Παρμενίδου τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ δόξαν λέγουσαν ἐν τῷ ὄν εἶναι ἐνιστάμενος καὶ συνηγορῶν τῇ τοῦ διδασκάλου δόξῃ ἐπεχείρει δεικνύναι ὅτι ἀδύνατον πλῆθος εἶναι ἐν τοῖς οὖσιν. εἰ γὰρ, φησίν, ἔστι πλῆθος, ἐπειδὴ τὸ πλῆθος ἐκ πλείονων ἐνάδων σύγκειται, ἀνάγκη εἶναι ἐνάδας πλείους ἔξ

25 ὧν τὸ πλῆθος συνέστηκεν. εἰ τοίνυν δείξομεν ὅτι ἀδύνατον εἶναι πλείονας ἐνάδας, δηλὸν ὅτι ἀδύνατον εἶναι πλῆθος· τὸ γὰρ πλῆθος ἔξ ἐνάδων. εἰ δὲ ἀδύνατον εἶναι πλῆθος, ἀνάγκη δὲ ἢ τὸ ἓν εἶναι ἢ τὸ πλῆθος, πλῆθος δὲ εἶναι οὐ δύναται, λείπεται τὸ ἓν εἶναι κτλ. Seneca Ep. 88, 44 Parmenides ait ex his quae videntur nihil esse universo ; Ζ. Eleates omnia negotia deiecit ; ait nihil esse ...

30 45 si Parmenides [sc. credo], nihil est praeter unum ; si Zenoni, ne unum quidem. Isocr. 10, 3 [82 B 1]

22 [Aristote] de lin. insect. 968a 18 ἔτι δὲ κατὰ τὸν τοῦ Ζήνωνος λόγον ἀνάγκη τι μέγεθος ἀμερῆς εἶναι, εἴπερ ἀδύνατον μὲν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἀπειρώων ἀψασθαι καθ' ἕκαστον ἀπτόμενον, ἀνάγκη δ' ἐπὶ τὸ ἥμισυ πρότερον ἀφικνεῖσθαι

35 τὸ κινούμενον, τοῦ δὲ μὴ ἀμερῶς πάντως ἔστιν ἥμισυ.

Aristote Phys. A 3. 187a 1 ἔνιοι δ' ἐνέδοσαν τοῖς

21. Aristote Métaphysique B 4.1001 b 7

Si l'unité est indivisible, elle ne sera rien, suivant la proposition de Zenon. Ce qui, ni ne rend une chose plus grande quand on l'y ajoute, ni ne la rend plus petite quand on l'en soustrait, n'est pas, dit-il, une chose réelle du tout ; car évidemment ce qui est réel doit être une grandeur. Et si c'est une grandeur, il est corporel ; car cela est corporel, qui est dans chaque dimension. Les autres choses, c'est-à-dire la surface et la ligne, rendront les choses plus grandes si elles sont ajoutées d'une certaine manière, et ne produisent aucun effet, ajoutées d'une autre manière ; mais le point et l'unité ne peuvent d'aucune manière rendre les choses plus grandes.

21. Aristotle Metaphysics B 4 1001b 7

If the unit is indivisible, it will, according to the proposition of Zeno, be nothing. That which neither makes anything larger by its addition to it, nor smaller by its subtraction from it, is not, he says, a real thing at all; for clearly what is real must be a magnitude. And, if it is a magnitude, it is corporeal; for that is corporeal which is in every dimension. The other things (*i.e.* surfaces and lines) if added in one way will make things larger, added in another they will produce no effect; but the point and the unit cannot make things larger in any way.